Dosarul nr. 2-14496/25
2-25077027-12-2-02062025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

23 februarie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Balan
Grefier Nicolae Todosî

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Igor Jalbă împotriva lui Leonid Reabcov cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție și încasarea cheltuielilor de judecată,

constată:

La data de 27 mai 2025, Igor Jalbă a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Leonid Reabcov cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, potrivit deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. 0192 9671 2904 8372 din 20 martie 2025, Leonid Reabcov a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzută de art. 70 alin. (1) din Codul contravențional.

A menționat că, la data de 25 iunie 2022, a recepționat un articol publicat la data de 18 ianuarie 2022, de către corespondentul ziarului „Комсомольская Правда в Молдове // KP.MD", Leonid Reabcov, care la rândul său este o copie a articolului intitulat „Кишиневская пенсионерка скончалась через четыре дня после того как завещала квартиру врачу: «Он хочет стать моим опекуном, но я же еще живая" din 02 august 2019, care la fel a fost redactat și publicat de către același corespondent Leonid Reabcov.

A susținut că, deschizând linkul la articolul respectiv (https://www.md.kp.media/daily/27007/4072393/), a observat că, în conținutul acestuia se regăsește o fotografie a sa, fiind indicate și datele sale personale, precum numele și prenumele.

A afirmat că, după studierea conținutului articolelor respective, a fost șocat să afle că, este învinuit pe nedrept și denigrat în mod public de comiterea unei pretinse escrocherii în raport cu pacienta sa, Marietta Reabțova, de care a avut grijă pe parcursul ultimilor ani de viață, deoarece aceasta nu avea nici o rudă în

Republica Moldova și la inițiativa și cererea acesteia a încheiat un contract de donație cu condiția întreținerii pe viață, deoarece suferea de cancer în ultimă fază, care de fapt a și fost cauza decesului acesteia.

A atenționat că, de către Marina Vasilieva, care a furnizat informațiile calomnioase autorului articolului nominalizat supra, a fost depusă intenționat și o plângere falsă pe faptul pretinsei comiteri de către el a infracțiunii prevăzută de art.190 alin. (5) din Codul penal, în plângerea acesteia fiind relatate aceleași circumstanțe ca și în articolul publicat la data de 02 august 2019 și ulterior republicat la data de 18 ianuarie 2022, de către corespondentul Leonid Reabcov, pe site-ul Комсомольская Правда в Молдове // KP.MD.

A relatat că, dat fiind faptul că, cele indicate de către Marina Vasilieva în plângerea sa intenționat falsă pe faptul pretinsei comiteri de către el a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal nu corespund adevărului, prin ordonanța organului de urmărire penală din 25 iunie 2019 a fost scos integral de sub urmărire penală.

A notat că, în articolul publicat la data de 02 august 2019 se conțin linkuri de trimitere la alte articole publicate de către același corespondent Leonid Reabcov, pe site-ul Комсомольская Правда в Молдове//KP.MD, care au un conținut identic cu articolul publicat la data de 02 august 2019, ceea ce denotă o dată în plus intenția lui Leonid Reabcov de a prejudicia și denigra imaginea și reputația sa profesională prin răspândirea în mod constant a informațiilor calomnioase indicate în articolele publicate.

A remarcat faptul că, pe aceeași pagină a site-ului Комсомольская Правда в Молдове // KP.MD se regăsește un alt articol, publicat la data de 23 octombrie 2018, intitulat „В Кишиневе пенсионерка умерла через четыре дня после того как подписала с врачом договор о своем пожизненном содержании в обмен на квартиру”, care are un conținut identic cu articolul intitulat „Кишиневская пенсионерка скончалась через четыре дня после того как завещала квартиру врачу: «Он хочет стать моим опекуном, но я же еще живая”, publicat de către corespondentul Leonid Reabcov, pe site-ul Комсомольская Правда в Молдове//KP.MD, la data de 02 august 2019.

A declarat că, pe parcursul desfășurării procesului contravențional, fiind acumulate probe pertinente, concludente, veridice și utile de către agentul constatator a fost constatată vinovăția lui Leonid Reabcov în răspândirea informațiilor calomnioase, care nu corespund adevărului, or, articolul intitulat „Кишиневская пенсионерка скончалась через четыре дня после того как завещала квартиру врачу: «Он хочет стать моим опекуном, но я же еще живая” a fost republicat de către corespondentul Leonid Reabcov, pe site-ul Комсомольская Правда в Молдове//KP.MD, la data de 02 august 2019, după scoaterea integrală a sa de sub urmărire penală pe faptul lipsei în acțiunile sale

elementelor constitutive ale infracțiunii, prin ordonanța organului de urmărire penală din 25 iunie 2019 în cadrul cauzei penale privind învinuirea în comiterea infracțiunii stabilite la art. 190 alin. (5) din Codul penal.

A relatat că, Leonid Reabcov cu certitudine cunoștea despre faptul că, el a fost scos de sub urmărire penală pe faptul că, în acțiunile sale lipsesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune, fiind constatat cu certitudine că, el nu a comis nici o infracțiune față de pacienta sa Marietta Reabțeva, și chiar și urmare a scoaterii sale de sub urmărire penală, Leonid Reabcov a continuat să răspândească informații calomnioase despre el.

Prin urmare, consideră că, în acțiunile lui Leonid Reabcov sunt întrunite toate elementele constitutive ale componenței de contravenție prevăzută de art. 70 alin. (1) din Codul contravențional, or, acesta a răspândit intenționat, de multiple ori, informații calomnioase legate de săvârșirea de către el a unei pretinse infracțiuni, fapte care nu corespund adevărului și prin care i-a fost adusă atingere gravă onoarei, demnității și reputației profesionale.

A specificat că, acuzațiile grave, pe care corespondentul din cadrul redacției sus menționate le-a făcut, fără a prezenta probe în acest sens și a solicita opinia celui vizat pe marginea acestora, a plasat comportamentul acestuia în afara oricăror responsabilități sau limite ale cadrului normativ.

A evidențiat că, indubitabil, depășirea acestor limite creează conturul juridic, astfel încât autorul articolului respectiv, responsabil de aceste informații, să fie pasibil de răspundere juridică, în conformitate cu legislația în vigoare, inclusiv și pentru prejudiciul cauzat prin contravenția săvârșită.

A invocat că, deși în temeiul deciziei seria/nr. 0192 9671 2904 8372 din 20 martie 2025, Leonid Reabcov a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzută de art. 70 alin. (1) din Codul contravențional, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională, procesul a fost încetat în temeiul art. 30 alin. (1) din Codul contravențional.

A mai invocat că, din momentul aflării despre existența articolelor respective care conțin informații calomnioase, a suferit multiple stări de anxietate din cauza nedreptăților comise în coraport cu el, știind cu certitudine că faptele relatate în articolele distribuite activ în mass-media nu corespund realității, iar din această cauză a suferit diverse stări de stres din cauza acuzațiilor nefondate aduse împotriva sa, răspândite publicului larg, ceea ce i-a afectat semnificativ calitatea vieții.

A subliniat că, prin răspândirea de către Leonid Reabcov a unor informații calomnioase despre pretinsa săvârșire de către el a unei infracțiuni față de o pacientă, a cărui medic curant era, a suferit o diminuare esențială a calității vieții profesionale și, subsecvent, a celei personale, or, articolele nominalizate supra s-au răspândit în mod rapid în mediul de serviciu, fiind nevoit de fiecare dată să se

justifice în fața colegilor și a altor pacienți despre faptul că informațiile relatate în acel articol nu corespund adevărului.

A menționat că, din cauza răspândirii în mass-media a articolului cu informațiile calomnioase indicate supra, a suferit o atitudine denigratoare atât din partea unor colegi de serviciu care au pus la dubii integritatea sa, cât și profesionalismul acestuia, precum și din partea pacienților, unii dintre care au refuzat ca anume el, în calitate de medic de familie, să le presteze servicii medicale.

Consideră că, instanța de judecată, ținând cont de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat, de măsura în care această despăgubire îi poate aduce satisfacție echitabilă, de statutul social al său, de restrângerea posibilităților de viață familială și socială, având în vedere și particularitățile cazului dedus judecății, onoarea, demnitatea și reputația profesională nu reprezintă niște valori abstracte, ci niște deziderate fundamentale ale unui stat de drept și a unei societăți democratice, iar atentarea la aceste valori este inadmisibilă, să concluzioneze în privința determinării prejudiciului moral în sumă de 500 000 lei.

A susținut că, în legătură cu necesitatea apărării drepturilor și intereselor sale legitime, în legătură cu informațiile calomnioase răspândite de către Leonid Reabcov, având nevoie de asistența juridică a unui avocat calificat, a angajat un avocat pentru serviciile căruia a achitat suma de 5 000 de lei.

Solicită admiterea acțiunii și încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a sumei de 5 000 de lei, cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 500 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 5 000 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, a sumei de 200 de lei, cu titlu de taxă de timbru, a sumei de 190 lei, cu titlu de cheltuieli privind obținerea informației privind domiciliul pârâtului și a sumei de 1 200 lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru traducere.

La data de 08 septembrie 2025, reprezentantul pârâtului, avocatul Maria Perebicovscaia a depus referință, în care a indicat că, la data de 04 octombrie 2018, între Marietta Reabțeva, în calitate de beneficiarul întreținerii și Igor Jalbă, în calitate de dobânditor, a fost încheiat contractul de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață.

A menționat că, la data de 08 octombrie 2018, Marietta Reabțeva a decedat. Igor Jalbă a fost medicul de familie al Mariettei Reabțeva până la data decesului acesteia.

A susținut că, la data de 11 octombrie 2018, de către organul de urmărire penală al IP Botanica al DP mun. Chișinău a fost emisă ordonanța privind pornirea urmăririi penale, urmare a înaintării de către Marina Vasilieva a plângerii în legătură cu decesul mătușii sale Marietta Reabțeva.

A afirmat că, în cadrul examinării plângerii au fost audiați vecinii și rudele defunctei, informația fiind cuprinsă în documentele și comunicatele oficiale ale autorităților publice - procuratura, poliția.

A relatat că, potrivit fișei medicale a Mariettei Reabțeva, Igor Jalbă, în calitate de medic de familie, s-a deplasat la data de 03 octombrie 2018 la domiciliul acesteia și a constatat starea foarte gravă de sănătate a defunctei. În pofida stării precare de sănătate acesteia, Igor Jalbă, la data de 04 octombrie 2018, a solicitat prezența la domiciliul acesteia a notarului Zinaida Volimbovscaia, în vederea încheierii contractului de înstrăinare a apartamentului cu condiții întreținerii pe viață. Ulterior încheierii contractului, Igor Jalbă a solicitat internarea Mariettei Reabțeva în cadrul Spitalului Clinic Municipal nr. 4, dat fiind faptul că starea de sănătate a acesteia mai mult s-a agravat, iar la data de 08 octombrie 2018 aceasta a decedat (faptele descrise în hotărârea judecătorească emisă în cauza cu privire la contestarea contractului de înstrăinare a apartamentului cu condiția întreținerii pe viață).

A declarat că, anume această informație, care este publicată pe portalul instanțelor de judecată și cuprinsă în hotărârea Judecătoriei Chișinău, dosarul nr. 2-9032/19, precum și în dosarul penal, recepționată de partea în dosar nepoata defunctei, a fost difuzată în ziarul „Комсомольская правда”.

A invocat că, informația menționata nu este falsă, or, conținutul articolului întitulat „В Кишиневе пенсионерка умерла через четыре дня после того как подписала с врачом договор о своем пожизненном содержании в обмен на квартиру” reprezintă descrierea faptelor care au avut loc în perioada 04 octombrie 2018-08 octombrie 2018.

A mai invocat că, informația la care se referă reclamantul este veridică, confirmată și descrisă de către instanța judiciară în hotărârea judecătorească enunțată, precum și prezintă informația care este cuprinsă în documentele și comunicatele oficiale ale autorităților publice.

A atenționat că, pârâtul Leonid Reabcov este jurnalist în cadrul redacției ziarului „Комсомольская правда” și conform art. 27 al Legii nr. 243 din 26 octombrie 1994, fondatorii, redactorii, jurnaliștii, autorii nu sunt responsabili pentru difuzarea informației, dacă aceasta: a) este cuprinsă în documentele și comunicatele oficiale ale autorităților publice; b) reproduce textual discursurile publice sau rezumatul lor adecvat.

Astfel, consideră că reieșind din faptul că, informația difuzata de către pârât în redacția ziarului, unde el activează în calitate de jurnalist, este cuprinsă în documentele oficiale ale autorităților publice și, anume, hotărârea instanței de

judecată și materialele cauzei penale ale Procuraturii mun. Chișinău, aceasta nici nu poate fi calificată ca calomnie în sensul art. 70 din Codul contravențional.

A menționat că, reclamantul nici nu a specificat care informație din articolul respectiv reprezintă informație mincinoasă, or, Igor Jalbă, în acțiunea înaintată, a efectuat descrierea totală a articolului publicat fără specificarea semnelor de calomnie.

Consideră că, reclamantul eronat a indicat în calitate de pârât pe Leonid Reabcov, care este doar angajatul ziarului „Комсомольская правда".

A susținut că, articolul din 04 februarie 2022, la care se referă reclamantul, nu a fost publicat de către pârâtul Leonid Reabcov, or, conform publicației, aceasta a fost redactat de către jurnalistul Nicolai Mișcoi. Acest articol constituie doar descrierea ședințelor de judecată, în care s-a examinat litigiul cu privire la declararea nulității contractului de întreținere pe viață.

A afirmat că, pârâtul nu a exprimat opinia sa în articolul publicat, ci a descris poziția persoanei apropiate defunctei, ce corespunde cerințelor stabilite art. 20 al Legii presei.

A invocat faptul că, pretenția reclamantului privind repararea prejudiciului material în sumă de 5 000 lei este neîntemeiată și nu este confirmată prin careva probe în ordinea stabilită de art. 118 din Codul de procedură civilă.

A mai invocat că, suma de 500 000 de lei, solicitată de reclamant cu titlu de prejudiciu moral este neîntemeiată, deoarece acesta nu a demonstrat întinderea prejudiciului moral, nu este clar care anume expresii din articolul publicat au adus prejudiciu reclamantului, nu a demonstrat care anume suferințe psihice sau fizice a suportat în urma publicării articolului în ziarul „Комсомольская правда" în anul 2022, care nici nu a fost publicat de către pârât.

Solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată și tardivă.

În ședința de judecată, reclamantul Igor Jalbă și reprezentantul acestuia, avocatul Daniela Botezatu au susținut acțiunea și au solicitat admiterea acesteia.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului Leonid Reabcov, avocatul Maria Perebicovscaia, a susținut motivele de fapt și de drept invocate în referință și a solicitat respingerea acțiunii.

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, instanța de judecată consideră acțiunea întemeiată și care urmează a fi admisă parțial din următoarele motive.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile şi obiecțiile părților, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Din materialele dosarului rezultă că, la data de 20 martie 2025, de către agentul constatator a fost emisă decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr.0192 9671 2904 8372, prin care Leonid Reabcov a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) din Codul contravențional, deoarece a publicat în ziarul „Комсомольская правда” un articol, care a defăimat onoarea și demnitatea lui Igor Jalbă.

Conform scrisorii Secției Securitate Publică a Inspectoratului de poliție Botanica, mun. Chișinău nr. 34/20/44914 din 21 martie 2025, reclamantul a fost informat că, în rezultatul măsurilor întreprinse și materialului probatoriu acumulat s-a stabilit că, în acțiunile lui Leonid Reabcov sunt constatate elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 70 alin. (1) din Codul contravențional, pe care fapt a fost întocmită decizia asupra cauzei contravenționale cu nr. DAC01 149851. Totodată, conform prevederilor art. 30 alin. (1) din Codul contravențional, care stipulează faptul că, prescripția înlătură răspunderea contravențională și prevederilor art. 30 alin. (2) din Codul contravențional, care reglementează că, termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an, iar fapta contravențională a fost comisă la data de 02 august 2019, nu poate fi întocmit proces-verbal cu privire contravenție (f. d. 16).

Conform art. 45 alin. (1) din Codul contravențional, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție îl poate apăra prin acțiune civilă depusă conform legislației procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial și a celui nepatrimonial cauzate prin contravenție.

Conform art. 43 alin. (1) din Codul civil, în condițiile legii, orice persoană fizică are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică și psihică, la libera exprimare, la nume, la onoare, demnitate și reputație profesională, la propria imagine, la respectarea vieții intime, familiale și private, la protecția datelor cu caracter personal, la respectarea memoriei și corpului său după deces, precum și la alte asemenea drepturi recunoscute de lege.

Articolul 16 alin. (1) lit. g) din Codul civil prevede că, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

Conform art. 19 alin. (1), (3) și (5) din Codul civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situația în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

Conform art. 20 alin. (1) și (2) din Codul civil, dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvârșită cu vinovăție sub forma intenției sau imprudenței. Fapta este săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau a admis, în mod conștient, survenirea acestor urmări.

Conform art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Temeiul răspunderii delictuale este componența delictului civil. Componența delictului civil constituie o totalitate de elemente esențiale formulate de legiuitor ca necesare și suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale. Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită și prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este și condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite. Pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale, vinovăția autorului faptei ilicite.

Conform art. 2036 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Articolul 2037 din Codul civil prevede că, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Instanța de judecată menționează că, prin prejudiciu moral se înțelege totalitatea suferințelor psihice şi/sau fizice, cauzate prin acțiuni sau inacțiuni, ce atentează la valorile nepatrimoniale ale persoanei, iar modalitățile de exprimare a prejudiciului moral constituie efectele concrete (consecințele) pe care dauna le produce asupra acesteia.

Respectiv, fiecare persoană, care pretinde că a suferit, este în drept să-şi estimeze prejudiciul adus, dar numai instanța de judecată este împuternicită de lege să aprecieze cuantumul prejudiciului moral, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de circumstanțele cazului concret, de personalitatea părților. Cuantumul compensației depinde şi de durata menținerii consecințelor vătămării. Instanța de judecată, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, ia în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul.

De altfel, legea materială indică că, mărimea prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul şi gravitatea suferințelor psihice cauzate persoanei, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, şi de măsura în care această compensarea poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Instanța de judecată mai reține că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă şi integrală despăgubire. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit,

încât acestea să aibă efect compensatoriu şi nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor şi nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Aşadar, instanţa de judecată menționează că, este incontestabil faptul că, în urma publicării de către pârât a articolului în ziarul „Комсомольская правда” a fost adusă atingere onoarei, demnității și reputației profesionale ale reclamantului, fiindu-i provocate suferințe.

Totodată, instanța de judecată mai menționează că, articolul a fost publicat de către pârât în ziarul „Комсомольская правда” la data de 02 august 2019 și a fost recepționat de către reclamant la data de 25 iunie 2022, însă cererea de chemare în judecată a fost depusă la data de 27 mai 2025.

Prin urmare, apreciind în ansamblu circumstanțele speței și având în vedere principiile compensării echitabile şi rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale cauzate reclamantului, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la pârât în beneficiul reclamantului suma de 2 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, or, aceasta ar fi o sumă echitabilă și ar acoperi suferințele morale, la care a fost supus.

Se reține că, suma solicitată de către reclamant, cu titlu de prejudiciu moral, în mărime de 500 000 de lei este una excesivă.

Instanța de judecată menționează că, încasarea unei sume mai mari ar constitui o modalitate de îmbogățire fără justă cauză, or, potrivit practicii Curții Europene a Drepturilor Omului în hotărârea din 13 iulie 1995, cauza Tolstoy Miloslovsky vs Regatul Unit, despăgubirile morale trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora.

În ceea ce privește pretenția cu privire la repararea prejudiciului material, compus din cheltuielile de asistență juridică suportate în cadrul cauzei contravenționale în sumă de 5 000 lei, aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, având în vedere că, reclamantul nu a prezentat probe pertinente și veridice întru confirmarea acestor cheltuieli.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată.

Din materialele dosarului rezultă că, la depunerea cererii de chemare în judecată, reclamantul a achitat taxa de timbru în sumă de 200 de lei (f. d. 3).

De asemenea, reclamantul a suportat cheltuieli în sumă de 1 200 de lei pentru traducerea înscrisurilor anexate la cererea de chemare în judecată, precum și cheltuieli în sumă de 180 de lei pentru eliberarea de către Agenția Servicii Publice a informației privind domiciliul pârâtului (f. d. 39, 46).

Reieșind din faptul că, acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la Leonid Reabcov în beneficiul lui Igor Jalbă cheltuielile suportate pentru traduceri în sumă de 1 200 de lei, cheltuielile pentru serviciile Agenției Servicii Publice în sumă de 180 de lei și taxa de timbru în sumă de 200 de lei.

În conformitate cu art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

hotărăște:

Se admite parțial acțiunea depusă de către Igor Jalbă împotriva lui Leonid Reabcov cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Leonid Reabcov (IDNP *****) în beneficiul lui Igor Jalbă (IDNP *****) suma de 2 000 (două mii) de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Se încasează de la Leonid Reabcov (IDNP *****) în beneficiul lui Igor Jalbă (IDNP *****) cheltuielile suportate pentru traduceri în sumă de 1 200 (o mie două sute) de lei, cheltuielile pentru serviciile Agenției Servicii Publice în sumă de 180 (o sută optzeci) de lei și taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) de lei.

În rest acțiunea se respinge.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecătorul Tatiana Balan